

Nr 151.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ändrad lydelse av 5 § 2 mom. avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet; given Stockholms slott den 16 februari 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att godkänna härvid fogade förslag till kungörelse om ändrad lydelse av 5 § 2 mom. avlöningsreglementet den 11 maj 1928 för fast anställt manskap vid försvarsväsendet.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ivar Vennerström.

Förslag
till
Kungörelse

**om ändrad lydelse av 5 § 2 mom. avlöningsreglementet den 11 maj 1928
(nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet.**

Härigenom förordnas, att 5 § 2 mom. avlöningsreglementet den 11 maj 1928 för fast anställt manskap vid försvarsväsendet skall erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

2. I fråga om rätt för beställningshavare att bibehålla lön under tjänstledighet, som beviljats för studier i och för fortsatt militär utbildning eller för förvärvande av kompetens till vinnande av civilanställning, gälla de bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den då kungörelsen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

---

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i stats-
rådet å Stockholms slott den 16 februari 1934.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG,
EKMAN, SKÖLD.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Vennerström anför:

Sedan fråga uppkommit om vidtagande av vissa åtgärder för beredande av ökad möjlighet till civilanställning för det fast anställda manskapet vid försvarsväsendet, anhåller jag att i dylikt syfte få underställa Kungl. Maj:t förslag till viss ändring av 5 § 2 mom. i gällande manskapsavlöningsreglemente.

Civilanställningsfrågan har tidigare vid olika tillfällen varit föremål för statsmakternas prövning. Sålunda föreslog Kungl. Maj:t i proposition den 19 juni 1914 (nr 162) vidtagande av vissa åtgärder för underlättande av fast anställning i statens civila tjänst för manskap, som avslutat militär tjänst av minst fem års varaktighet. Därvid framhölls, bland annat, att en lämplig åtgärd i sådant syfte vore, att dylik beställningshavare under sista anställningsåret å stat erhöle — med bibehållande av löneförmåner m. m. — viss kortare tids, högst några månaders ledighet från den militära tjänsten för fullgörande av erforderlig övnings- och provtjänstgöring vid det civila verket å tid, då ledigheten kunde beviljas utan avsevärd olägenhet för militärtjänsten.

Förslaget vann riksdagens godkännande.

I anledning av riksdagens beslut hava för vissa fall generella bestämmelser i ämnet meddelats av Kungl. Maj:t [kungörelserna den 19 februari 1915 angående beredande av anställning i postverket för viss personal vid armén (S. F. S. nr 104), med däri den 13 juni 1919 och den 20 oktober 1922 vidtagna ändringar (S. F. S. nr 404 respektive nr 515), den 1 december 1916 angående beredande av anställning vid statens järnvägar för viss personal vid armén (S. F. S. nr 597), den 8 februari 1918 angående beredande av anställning i postverket för viss personal vid marinen (S. F. S. nr 64), med däri den 20 oktober 1922 vidtagna ändringar (S. F. S. nr 516), samt den 8 februari 1918 angående beredande av anställning vid statens järnvägar för viss personal vid marinen (S. F. S. nr 65)].

Ansökningar om tjänstledighet för fullgörande av övnings och provtjänstgöring vid andra statens verk än, som i nyssnämnda kungörelser sägs, hava av Kungl. Maj:t prövats och avgjorts från fall till fall.

Vidare har Kungl. Maj:t, i anledning av 1925 års försvarsbeslut, i brev rörande antagning, utbildning, avlöning m. m. av reservkadetter medgivit korpral (flaggkorpral) vid flottan, som erhållit tjänstledighet för genomgående av sjökaptensklass vid navigationsskola, att härunder åtnjuta oavkortad lön.

I anslutning till riksdagens åt Kungl. Maj:t sålunda lämnade bemyndiganden att i förenämnda fall medgiva bibehållande av lön under tjänstledighet har i 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet den 11 maj 1928 inlagts följande stadgande:

»I fråga om rätt för beställningshavare, som till vinnande av civilianställning erhållit tjänstledighet för fullgörande av övnings- eller provtjänstgöring vid något av statens civila verk, samt för beställningshavare vid flottan, som erhållit tjänstledighet för genomgående av sjökaptensklass vid navigationsskola, att bibehålla lön gälla de bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas.»

Genom beslut den 16 januari 1930 bemyndigade Kungl. Maj:t chefen för försvarsdepartementet att tillkalla sakkunniga för verkställande av utredning, bland annat, angående revision av gällande militära avlöningsförfattningar. De jämlikt sagda bemyndigande tillkallade sakkunniga (1930 års militära avlöningssakkunniga) avgåvo den 10 december 1930 betänkande med förslag till militärt avlöningsreglemente m. m.

5 § 2 mom. i 1928 års manskapsavlöningsreglemente motsvaras av följande i de sakkunnigas förslag upptagna stadgande (56 § 2 mom.):

»I fråga om rätt för beställningshavare att bibehålla lön under tjänstledighet, som beviljats för studier i och för fortsatt militär utbildning eller för förvärvande av kompetens till vinnande av civilianställning, gälla de bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas.»

Till stöd för den ändrade avfattningen av berörda stadgande hava de sakkunniga huvudsakligen anfört.

Det syntes rimligt, att statsverket i sin mån lämnade sin medverkan till att förberedelserna för att skapa en ny levnadsbana för det fast anställda manskapet underlättades. En dylik åtgärd vore ägnad såväl att uppmuntra intresset för att taga anställning som att förmå äldre underbefäl att kvarstanna i tjänst längre, än de eljest avsett; och komme därigenom att indirekt tillgodoses ett viktigt statsintresse. Då det emellertid torde möta svårighet att uttömmande angiva de fall, som kunde komma i fråga, ansåge de sakkunniga lämpligt, att förevarande bestämmelser gaves en motsvarande, mera allmän lydelse, därvid det alltjämt borde förbehållas åt Kungl. Maj:t att med hänsyn till skiftande omständigheter avgöra, i vad mån medgivande att bibehålla lön under ledighet för ifrågavarande ändamål borde lämnas.

Försvarsväsendets lönenämnd, som den 15 oktober 1931 avgav utlåtande över förenämnda sakkunnigbetänkande, lämnade förslaget i berörda del utan erinran.

De sakkunnigas förslag är alltjämt beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 21 juni 1933 har den s. k. *civilianställningskommittén* (tillkallad jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 25 okto-

ber 1929) i samband med framställande av vissa förslag angående utbildning i civilanställningssyfte för fast anställt manskap uttalat sig för ett utvidgande av möjligheten att erhålla tjänstledighet med oakortad lön. Sålunda borde enligt kommitténs förmenande beställningshavare — i varje fall gift dylik — som erhöle tjänstledighet för att i civilanställningssyfte genomgå viss skola eller utbildningskurs, äga uppbära samtliga med innehavande beställning förenade löneförmåner. Jämväl under tjänstledighet, som beviljades för provtjänstgöring i civilanställningssyfte på annat håll än vid statens verk, borde den tjänstledige kunna få uppbära de med hans militära beställning förenade löneförmåner, i den mån han icke under provtjänstgöringen erhöle särskilda förmåner.

Arméförvaltningen, som den 15 november 1933 avgivit utlåtande över civilanställningskommitténs förslag, har beträffande nyssberörda spörsmål anfört.

Arméförvaltningen finge efter övervägande av framställningen i nu angivna del framhålla, att frågan om avlöningsförhållandena för manskap under tjänstledighet för provtjänstgöring för vinnande av civilanställning i statens tjänst, syntes kunna på ett tillfredsställande sätt ordnas med stöd av bestämmelserna i 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet. Därest förutom de i gällande kungörelser angående volontärs anställning vid postverket och statens järnvägar givna stadganden, generella sådana ansåges erforderliga jämväl beträffande anställning hos andra statliga verk och inrättningar, syntes dylika kunna meddelas med tillämpning av återopade bestämmelse i manskapsavlöningsreglementet. Vad åter anginge frågan om avlöningsförhållandena för manskap, som beviljades tjänstledighet för att genomgå kurser eller annan utbildning i civilanställningssyfte eller för att provtjänstgöra hos kommunala myndigheter eller enskilda arbetsgivare, ansåge arméförvaltningen det vara obilligt, att manskapet icke kunde åtminstone i vissa fall erhålla ledighet för nu ifrågavarande ändamål med oakortade avlöningsförmåner i kontant och in natura. Enligt ämbetsverkets åsikt syntes samma regler böra gälla för tjänstledighet för nu ifrågavarande ändamål som vid tjänstledighet för vinnande av civilanställning vid statens civila verk.

I utlåtande den 6 december 1933 har *marinförvaltningen* anfört.

Kommittén ansåge, att manskap, åtminstone gift beställningshavare, skulle under tjänstledighet, som beviljats för att i civilanställningssyfte antingen genomgå viss skola eller utbildningskurs eller provtjänstgöra och under vilken särskild avlöning icke åtnjötes, medgivas rätt att därunder bibehålla samtliga avlöningsförmåner oakortade. Att det kunde finnas fall, då det med hänsyn till vederbörandes försörjningsmöjligheter kunde befinnas skäligt, att löneavdrag icke gjordes under dylik tjänstledighet, torde vara obestridligt. Men att utfärda en allmänt gällande föreskrift i sådant syfte syntes knappast tillrädligt med hänsyn till de konsekvenser, som därigenom kunde uppstå. Det nuvarande förfarings sättet att Kungl. Maj:t prövade och avgjorde framställningar i berört hänseende från fall till fall, torde bäst tillgodose det allmännas intresse. Möjligen skulle ett överlåtande av prövning och beslut på underlydande central myndighet kunna tillrädas, då även därigenom enhetligheten i tillämpningen och garantier för att kronans rätt tillgodosåges skulle kunna nöjaktigt erhållas. Såsom villkor för medgivande av sålunda utom vanlig ordning bibehållen lön under tjänstledighet måste dock fordras garantier mot missbruk, t. ex. genom stipulerande av att planen för utbildningen (provtjänstgöringen) skulle underställas truppförbandschefen (motsvarande chef) och av honom godkännas samt att övervakning och kontroll skulle

anordnas genom vederbörande chefs försorg i samråd med vederbörande studie- eller arbetsledare (antagningsmyndighet).

Chefen för generalstaben har i yttrande den 9 september 1933 uttalat, att möjligheten till oavkortade avlöningsförmåner för manskap under provtjänstgöring vid statens civila verk kunde utan olägenhet ur militär synpunkt utvidgas att gälla för provtjänstgöring även vid andra än statens verk ävensom hos enskilda företagare samt för genomgående av skola eller kurs i civilanställningssyfte, allt under förutsättning att avgörandet i ärendet förbehålles vederbörande truppförbandschef.

Slutligen har *chefen för marininstaben*, som den 16 januari 1934 avgivit utlåtande i ärendet, anfört, att avlöningsförhållandena under tjänstledighet för underlättande av civilanställning syntes böra från fall till fall regleras av Kungl. Maj:t eller eventuellt av vederbörande förvaltningsmyndighet.

Sedan Kungl. Maj:t den 12 januari 1934 tillkallat särskilda sakkunniga för att inom försvarsdepartementet biträda med utredning av vissa civilanställningsfrågor, hava nämnda sakkunniga, de s. k. *civilanställningssakkunniga*, i skrivelse den 22 januari 1934 — under erinran om civilanställningskommitténs nyssberörda uttalande och vederbörande myndigheters i förevarande avseende avgivna yttranden — anfört.

De föreslagna åtgärderna för vidgande av möjligheten att vid tjänstledighet för förberedelse till civilanställning låta vederbörande beställningshavare bibehålla oavkortad lön syntes vara väl ägnade att i viss mån bidra till att åstadkomma förbättrade förhållanden på ifrågavarande område. Det måste nämligen hållas för visst, att åtskilliga befattningshavare av manskapet, särskilt sådana som vore familjeförsörjare, ansåge sig av ekonomiska skäl förhindrade att antaga erbjudande om viss provtjänstgöring eller genomgående av viss undervisningskurs, om de därvid skulle vara tvungna att avstå från en del av den kontanta avlöningen.

Enligt de sakkunnigas mening borde därför Kungl. Maj:t få i sin hand att bestämma angående rätt för beställningshavare av manskapet att bibehålla lön vid tjänstledighet för utbildning i civilanställningssyfte icke blott där enligt 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet så redan nu vore fallet utan även vid annan tjänstledighet i samma syfte. De bestämmelser, som Kungl. Maj:t med stöd av ett dylikt bemyndigande skulle komma att meddela, kunde antingen vara av generell natur eller ock utfärdas från fall till fall. I fråga om tjänstledighet för genomgående av kurser, som med statsmedel anordnades i civilanställningssyfte, borde sålunda generella bestämmelser kunna lämnas, medan däremot avgörande från fall till fall syntes mera på sin plats, då det gällde anställning hos enskild person. Principen syntes i bägge fallen böra vara den, att bibehållande av oavkortad lön icke borde få betraktas som en under alla förhållanden vederbörande befattningshavare tillkommande rättighet utan borde få tillgodonjutas huvudsakligen endast då ett avdrag å lönen kunde sägas utgöra en verklig tunga eller ett hinder för vederbörande att begagna sig av tjänstledighet för ändamålet.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställde de sakkunniga om vidtagande av åtgärder för framläggande för riksdagen av proposition till ändring av 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet i enlighet med av de sakkunniga avgivet författningsförslag.

De sakkunniga föreslago, att ifrågavarande stadgande måtte givas följande lydelse:

»I fråga om rätt för beställningshavare, som till vinnande av civilianställning erhållit tjänstledighet för fullgörande av övnings- eller provtjänstgöring vid något av statens civila verk, i kommuns tjänst eller hos enskild arbetsgivare eller för genomgående av kurs eller annan utbildning i civilianställningssyfte, samt för beställningshavare vid flottan, som erhållit tjänstledighet för genomgående av sjökaptensklass vid navigationsskola, att bibehålla lön gälla de bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas.»

I utlåtande den 26 januari 1934 har *flygstyrelsen* förklarat sig ej hava något att erinra mot de sakkunnigas förslag.

Försvarsväsendets lönenämnd, som den 29 januari 1934 avgivit utlåtande i ärendet, har — under erinran om 1930 års militäravlönings-sakkunnigas ovan omförmälda förslag till ändrad avfattning av 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet — anfört.

Den nu föreliggande framställningen, vilken utgjorde ett led i de strävanden, som enligt vad lönenämnden hade sig bekant påginge för beredande av ökad möjlighet till civilianställning för det fast anställda manskapet, syntes till sitt syfte i huvudsak överensstämma med de synpunkter, vilka legat till grund för 1930 års militäravlönings-sakkunnigas av lönenämnden tillstyrkta författningsförslag. På grund härav hade lönenämnden intet att erinra mot, att frågan underställdes riksdagen.

Lönenämnden förutsatte därvid, att — ehuru givetvis de militära tjänstgöringsförhållandena i och för sig torde begränsa möjligheten att medgiva ledighet i större omfattning — vid beviljande av ledighet med oavkortad lön för provtjänstgöring en viss varsamhet komme att iakttagas, i synnerhet när fråga vore om ledighet för provtjänstgöring i icke statlig tjänst.

I detta sammanhang ville lönenämnden erinra därom, att nämnden den 23 oktober 1933 avgivit yttrande i anledning av Kungl. Maj:ts remiss rörande förslag till nya bestämmelser om antagning, utbildning, avlöning m. m. av reservkadetter.

Berörda förslags genomförande förutsatte emellertid framställning till riksdagen om sådan ändring av 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet, som bemyndigade Kungl. Maj:t att medgiva för utbildning till reservkadett uttagen korporal (flaggkorporal) att uppbära oavkortad lön under tjänstledighet för idkande av handelssjöfart.

Därest Kungl. Maj:t i anledning av den nu remitterade framställningen i proposition till riksdagen framlade förslag om ändring av 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet, torde böra tagas under övervägande, huruvida ej stadgandet borde givas en sådan avfattning, att detsamma möjliggjorde jämväl beviljande av här berörd ledighet för till reservkadett avsedd korporal (flaggkorporal).

Då det, såsom 1930 års militäravlönings-sakkunniga anfört, torde möta en viss svårighet att uttömmande angiva de fall, som kunde komma i fråga, syntes den av militäravlönings-sakkunniga föreslagna, mera allmänna lydelsen av ifrågavarande stadgande, vilken lydelse torde täcka samtliga nu åsyftade fall, vara att föredraga. Lönenämnden finge därför för sin del förorda en formulering av bestämmelserna i enlighet med sistnämnda förslag.

Såsom av lönenämndens utlåtande framgår, föreligger till Kungl. Maj:ts prövning förslag till ändrade bestämmelser om antagning, utbildning och avlöning m. m. av reservkadetter.

Beträffande gällande bestämmelser om antagning till reservkadett vill jag erinra därom, att härför, bland annat, fordras att vid någon av rikets navigationsskolor hava avlagt sjökaptensexamen. För utbildning till reservkadett avsedd korpral (flaggkorpral) äger, såsom redan nämnts, under genomgående av sjökaptensklass vid navigationsskola åtnjuta tjänstledighet med bibehållande av oavkortad lön. Nu nämnd befattningshavare må därjämte efter avlagd sjökaptensexamen beviljas viss tjänstledighet för idkande av handelssjöfart, längst in till tiden för reservkadettkursens början vid sjökrigsskolan kalenderåret näst efter det år, då sjökaptensexamen avlagts — varigenom vederbörande beredes tillfälle att i viss utsträckning fullgöra för erhållande av sjökaptensbrev stadgad tjänstgöring å handelsfartyg. Under sistnämnda ledighet äger vederbörande icke uppbära lön vid flottan. Nämnda på Kungl. Maj:ts prövning beroende förslag, enligt vilket högst fem korpraler (flaggkorpraler) årligen skola antagas till reservkadetter, innebär, bland annat, att oavkortad lön skall utgå under till högst sexton månader beräknad tjänstledighet för idkande av handelssjöfart.

Chefen för marininstaben har till stöd för ifrågavarande förslag för sin del framhållit, att för de korpraler (flaggkorpraler), som ämnade genomgå utbildning till officerare i reserven, hade det ur civilanställningssynpunkt ansetts önskvärt att, så långt kunde ske, underlätta möjligheten till bedrivande av handelssjöfart före antagningen till reservkadetter. Det vore överhuvudtaget svårt för ifrågavarande personal att sålunda få anställning å handelsfartyg, och på grund av rådande arbetsförhållanden inom sjöfarten föreläge blott ringa utsikt för dem att härunder erhålla någon avlönad anställning. Det vore på den grund angeläget, att denna personal med säkerhet kunde påräkna att få behålla samma förmåner, som utginge under övrig förberedande utbildning till reservkadett (d. v. s. genomgående av navigationsskolas sjökaptensklass).

Marinförvaltningen har i yttrande den 2 september 1933 i förevarande avseende framhållit, att det icke kunde anses uteslutet, att, särskilt om konjunkturerna för sjöfarten förbättrades, avlöning i vissa fall erhöles å handelsfartygen, varför marinförvaltningen ansåge befogat, att vederbörande skulle vidkännas visst avdrag på den från staten erhållna lönen i förhållande till den ersättning, vederbörande rederi eventuellt lämnade.

Försvarsväsendets lönenämnd har i sitt förut omförmälda den 23 oktober 1933 avgivna utlåtande, bland annat, anfört, att därest medgivande av ifrågavarande förmån för reservkadetterna ansåges utgöra en nödvändig förutsättning för en lämplig rekrytering av flottans reservofficerskår från dess underbefälskår, syntes de bestämmelser, som på grund härav erfordrades, böra givas det innehåll, som av marinförvaltningen föreslagits.

Departements-
chefen.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, äger Kungl. Maj:t enligt nu gällande bestämmelser medgiva beställningshavare, som till vinnande av

civilanställning erhållit tjänstledighet för fullgörande av övnings- eller provtjänstgöring vid något av statens civila verk, att härunder bibehålla lön. Civilanställningssakkunniga hava framhållit, att ett vidgande av möjligheten att låta vederbörande bibehålla lön vid tjänstledighet för förberedelse till civilanställning vore en åtgärd, ägnad att i viss mån bidra till åstadkommande av förbättrade förhållanden på ifrågavarande område. De sakkunniga hava därför föreslagit, att bestämmelserna i 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet måtte ändras därhän, att i Kungl. Maj:ts hand skulle läggas befogenhet att medgiva bibehållande av lön jämväl vid tjänstledighet för fullgörande av övnings- och provtjänstgöring i kommuns tjänst eller hos enskild arbetsgivare eller för genomgående av kurs eller annan utbildning i civilanställningssyfte. I ämnet hörda myndigheter hava uttalat sig i samma riktning.

Även jag delar den uppfattning, som kommit till uttryck i de sakkunnigas framställning. Därest Kungl. Maj:t erhåller den föreslagna ökade befogenheten i berörda avseende, bör denna dock utövas med största varsamhet. Såsom försvarsväsendets lönenämnd antytt, torde för övrigt redan de militära tjänstgöringsförhållandena komma att begränsa möjligheten att medgiva ledighet i någon större omfattning.

Vad härefter angår förenämnda förslag om ändrade bestämmelser om antagning, utbildning och avlöning m. m. av reservkadetter, är jag icke beredd att nu underställa Kungl. Maj:t detsamma i dess helhet. Emellertid torde förslaget, i vad det avser, att förmån av oavkortad lön må kunna medgivas korpral (flaggkorpral), uttagen för utbildning till reservkadett, under tjänstledighet för idkande av handelssjöfart, redan i nu förevarande sammanhang böra upptagas till avgörande.

Den nuvarande föreskriften att korpral (flaggkorpral), som nyss nämnts, må erhålla tjänstledighet för idkande av handelssjöfart har meddelats i syfte, bland annat, att bereda vederbörande större möjligheter att efter avslutad reservofficersutbildning vinna anställning inom handelsflottan. Att sådan anställning verkligen vinnes är givetvis ett statsintresse såväl ur civilanställningssynpunkt som med hänsyn till att härigenom säkrare garantier skapas för att vederbörande efter avlagd reservofficersexamen kommer att ägna sig åt ett yrke, där hans duglighet för sjötjänst upprätthålles, vilket ur sjöförsvarets synpunkt uppenbarligen är av stort värde. Framhållas må ock, att berörda tjänstgöring i handelssjöfart torde vara av viss betydelse för den efterföljande reservkadettsutbildningen. Den möjlighet att erhålla tjänstledighet för idkande av handelssjöfart, som gällande bestämmelser erbjuda, har emellertid, enligt vad erfarenheten ådagalagt, i stort sett icke kunnat utnyttjas, när här avsedd personal — som under tjänstledigheten har att avstå sin lön vid flottan — av ekonomiska skäl i regel funnit sig förhindrad taga anställning å handelsfartyg, då någon avlöning under denna utbildningstid endast i undantagsfall kunnat erhållas från vederbörande rederi.

Vid nu angivna förhållanden anser jag mig böra förorda vidtagande av sådan ändring i 5 § 2 mom. manskapsavlöningsreglementet att lön under tjänstledig-

het för nu berört ändamål må kunna bibehållas. Jag förutsätter dock, att, i det fall avlöning erhålles under anställning å handelsfartyg, avdrag till motsvarande belopp göres å den lön, som uppbäres från staten.

I likhet med försvarsväsendets lönenämnd får jag förorda, att nyssnämnda stadgande i manskapsavlöningsreglementet — på av 1930 års militärlönings-sakkunniga angivna skäl — gives den av dessa sakkunniga föreslagna lydelse.

Föredraganden uppläser härefter ett i enlighet med vad sålunda anförts upprättat förslag till *kungörelse om ändrad lydelse av 5 § 2 mom. avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet* samt hemställer, att förslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Alf Ewerlöf.
